Mõistatus.

Kui on ilmad ſegaſed,
Niisked, wilud, ſaduſed,
Siis ſ'ul tihti ninas olen,
Tüli tegema ſull' tulen.

Olen kätte wahel ſ'ul,
Maapind tunneb ſeda küll;
Ja kui ſeiſan lautas nurkas,
Wäike loomal on ſiis urkas.

Juhtun targal' näppu aga,
Ei ta wisſiſt ſiis ei maga —
Tuleta tuld ſülitab,
Weeta wastaſt uputab,
Hääleta waljuſt põrutab,
Kirjuid asju arutab,
Põhjani neid ſeletab.
Wõidab mõegad, püsſid ära,
Teeb — et waikne küll — ſuurt kära,
Aitab wastaſt hirmutada,
Oma ſeltſi julgustada;
Olgu küll nii wäetike,
Kui ikka on. — Mis aſi ſee?

(Syn.)

Eesti-ma rahwa Kalender 1886, lk. 34